

Модернізація освітніх програм підготовки здобувачів вищої освіти
відповідно до тенденцій розвитку українського та світового ринків праці

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

26 лютого 2025 року

**ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. М.І. ПИРОГОВА**

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
26 лютого 2025 року

Вінниця – 2025

**Навчально-методична конференція
МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 26 лютого 2025 року

У збірнику висвітлено проблеми розвитку академічної свободи та академічної відповідальності в умовах інтернаціоналізації вітчизняної медичної освіти та її інтеграції до європейського освітнього простору; відповідності освітніх програм тенденціям розвитку спеціальностей, вітчизняного і світового ринків праці; врахування галузевого й регіонального аспектів у визначенні цілей і програмних результатів навчання; стандартизації підготовки здобувачів вищої освіти; студентоцентрованого підходу та формування індивідуальної освітньої траєкторії майбутніх медичних фахівців; удосконалення внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти; розвитку кадрового потенціалу реалізації вітчизняних освітньо-професійних та освітньо-наукових програм.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

Для вивчення рівня компетентностей лікарів-інтернів після кожного циклу та закінчення програми в цілому проводиться тестовий контроль знань.

Програма підготовки триває 2 роки (22 місяці) та складається з двох частин: освітньої та практичної.

Освітня частина інтернатури проводиться в закладі вищої освіти – на кафедрі педіатрії, акушерства та гінекології (підрозділ «Педіатрія») факультету післядипломної освіти Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова, що здійснює підготовку лікарів-інтернів. Тривалість освітньої частини інтернатури складає три місяці за один рік навчання (усього 6 місяців).

Практична частина інтернатури тривалістю 16 місяців проводиться на базі стажування лікарів-інтернів (8 місяців на рік). Тісна співпраця кафедри із закладами охорони здоров'я дозволяє успішно реалізовувати освітній процес за освітньо-професійною програмою «Педіатрія» та забезпечує випуск компетентних фахівців, здатних розв'язувати складні практичні задачі у процесі навчання, що є необхідним для підготовки майбутніх лікарів-спеціалістів у професійній діяльності.

Після закінчення підготовки в інтернатурі лікарі-інтерни зі спеціальності «Педіатрія» проходять підсумковий контроль у формі атестації на визначення знань і практичних навичок із присвоєнням звання «лікар-спеціаліст» за спеціальністю «Педіатрія».

Атестація включає ліцензійний інтегрований іспит «Крок 3», іспит з оволодіння практичними навичками і вміннями, співбесіду зі спеціальності.

З урахуванням вимог сьогодення, рішенням науково-педагогічного колективу кафедри педіатрії, акушерства і гінекології ФПО в освітньо-професійній програмі лікарів-інтернів за спеціальністю «Педіатрія» введені додаткові програми, зокрема інфекційний контроль та принципи інтегрованого ведення хвороб на первинній ланці в педіатрії, вивчення яких сприятиме покращенню рівня підготовки майбутніх лікарів.

Отже, впровадження освітньо-професійної програми підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю 228 «Педіатрія» на кафедрі педіатрії, акушерства та гінекології (підрозділ «Педіатрія») факультету післядипломної освіти Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова, її компетентнісний підхід забезпечить якісну підготовку лікарів-інтернів, здатних застосовувати на практиці знання і впевнено демонструвати здобуті компетенції у подальшій професійній діяльності та активно сприяти вирішенню стратегічного завдання вищої медичної школи – формуванню професійно готового до самостійної лікарської практики фахівця.

Руденко А.А., Очерedyкo O.M., Клименюк В.П., Пилипчук В.Л., Герасимюк К.Х.
**ДОСВІД ВИКЛАДАННЯ ОСНОВ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ СЕРЕД СТУДЕНТІВ
РІЗНИХ КУРСІВ ТА СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ВІННИЦЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМ. М. І. ПИРОГОВА**

Актуальність. Впровадження телемедицини у світі набуває дедалі більшої актуальності через кілька ключових чинників:

1. Зростаючий попит на медичні послуги. Збільшення чисельності населення та його старіння вимагають ефективніших методів надання медичної допомоги.

Висока завантаженість лікарень та брак медичних кадрів змушують шукати альтернативні рішення.

2. *Технологічний прогрес.* Розвиток цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту, мобільних застосунків, носимих пристроїв (фітнес-трекерів, розумних годинників), дозволяє здійснювати дистанційний моніторинг здоров'я пацієнтів. Високошвидкісний інтернет і 5G забезпечують якісний відео зв'язок для онлайн-консультацій.

3. *COVID-19 як каталізатор розвитку телемедицини.* Пандемія змусила медичні установи переходити на дистанційний формат обслуговування пацієнтів, що значно прискорило впровадження телемедицини. Соціальне дистанціювання стимулювало використання онлайн-консультацій, дистанційного діагностування та лікування.

4. *Покращення доступу до медицини.* Віддалені та сільські регіони отримують доступ до кваліфікованих спеціалістів без необхідності подорожувати у великі міста. Пацієнти з обмеженими можливостями можуть отримувати медичні послуги, не виходячи з дому.

5. *Економічна ефективність.* Скорочення витрат на логістику та госпіталізацію. Зменшення навантаження на лікарів і можливість консультувати більше пацієнтів у коротший час. Оптимізація ресурсів медичних установ.

6. *Правове регулювання та інтеграція у системи охорони здоров'я.* У багатьох країнах приймаються закони, що регламентують надання телемедичних послуг. Телемедицина стає частиною національних програм охорони здоров'я та страхових покриттів.

7. *Персоналізована медицина та профілактика.* Дистанційний моніторинг здоров'я дозволяє вчасно виявляти ризики та запобігати захворюванням. Використання big data та AI сприяє більш точному прогнозуванню захворювань та підбору лікування.

В Україні, починаючи з 2024 р., телемедицина також почала особливо активно розвиватись. Розвиток телемедицини в Україні регулюється кількома основними нормативними документами: Закон України «Про телемедицину» (впровадження цифрових технологій у медичну сферу); Закон «Про електронну систему охорони здоров'я» (введення eHealth, електронних рецептів та медичних карток); Постанова Кабміну № 411 (визначає порядок надання медичної допомоги з використанням телемедицини). Завдяки цим законодавчим ініціативам лікарі можуть офіційно консультувати пацієнтів дистанційно, виписувати електронні рецепти та вести медичну документацію онлайн.

Враховуючи такі зміни в підходах до консультування пацієнтів, необхідним є модернізація освітніх програм та включення до обов'язкових компонент предмету «Організація телемедичної мережі охорони здоров'я».

Мета. Визначення найоптимальнішого періоду для вивчення предмету «Організація телемедичної мережі охорони здоров'я» для студентів закладу вищої освіти.

Матеріали та методи. З метою визначення найоптимальнішого періоду для вивчення предмету «Організація телемедичної мережі охорони здоров'я» для студентів закладу вищої освіти нами було проведене дослідження, в ході якого студентам 3, 4, 5 та 6-го курсів різних спеціальностей були запропоновані

практичні заняття під час яких вивчалися основи організації телемедичної медицини в Україні та світі (2024-2025 навчальний рік). Студентам також була надана можливість бути присутніми під час online консультацій лікарів Центру телеметричної медицини «Поклик» у м. Києві (2023-2024; 2024-2025 навчальні роки). Окрім того, студентам були запропоновані заняття на базі телемедичного центру Вінницького обласного центру екстреної медичної допомоги (з 2018 по 2022 роки).

Результати. У ході проведення експерименту, ми звертали увагу на сприйняття матеріалу, зацікавленість студентів, зворотній зв'язок у вигляді опитування після завершення курсу стосовно того, чи були заняття інформативними та корисними на думку студентів.

Нами зафіксоване краще сприйняття матеріалу студентами 5-го та 6-го курсів незалежно від спеціальності.

Студенти всіх курсів та спеціальностей під час зворотнього зв'язку продемонстрували значну зацікавленість у вивченні даних тем та вказували на те, що заняття були високоінформативними, практичними та корисними.

Висновки. Телемедицина є не просто трендом, а необхідною складовою сучасної медицини. Вона сприяє покращенню доступності, ефективності та якості медичних послуг у всьому світі. З розвитком технологій та подальшою цифровізацією систем охорони здоров'я її роль буде тільки зростати. Отже:

1. Потрібно освітні програми з включенням в обов'язкові компоненти предмету «Організація телемедичної мережі охорони здоров'я» для студентів закладу вищої.

2. Предмет «Організація телемедичної мережі охорони здоров'я» доцільно вивчати не раніше ніж на 5 курсі для кращого розуміння студентами.

3. Вивчення предмету «Організація телемедичної мережі охорони здоров'я» обов'язково має бути закріплене практичними базовими заняттями, де студенти матимуть можливість бути учасниками online консультацій

Сасюк А.І., Лукіянець О.О., Лойко Є.Є.

СУЧАСНЕ БАЧЕННЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ВІДПОВІДНО ДО ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО І СВІТОВОГО РИНКІВ ПРАЦІ

Тенденції розвитку українського і світового ринків праці, в умовах сьогодення, вимагають значних змін в освітніх програмах підготовки здобувачів вищої освіти у світлі реформування вищої освіти в Україні. Це обумовлено динамічними змінами в різних сферах науки і політики а також мінливістю соціальних запитів. Сьогодні рівень професійності, всебічної обізнаності та вміння нестандартно мислити у здобувачів вищої освіти значно вищий ніж у їх попередників. Це пов'язано з широкомасштабним впровадженням нових технологій на основі сучасних ІТ розробок, робототехніки та штучного інтелекту, що створює підвищення попиту на фахівців даного сегменту. Окрім цього на один з перших планів виходить екологічна проблематика. Відповідно зараз більш ніж будь-коли необхідні фахівці у галузі відновлювальної енергетики та управління природними ресурсами. Менеджмент, інжене-